

פניני ביה"לוי

שע"י ביה"כ "בית לוי", רח"י יוסף חכמי 48, מדורגי בית וגן ירושלים

נערך מספרו החדש של הרב שליט"א פניני בית לוי - חלק ב

לרכישת הספר חייגו 0586664447 | 0585664447

מאמר הרב

חינוך עם השפעה טובה

אדם לבוש בג' נס עם קוקו ועגילים! "שלום וברכה", קבל אותו המנהל במאור פנים, "במה אני יכול לעזור לך?" והלה השיב למנהל: "אני רק רוצה שתקשיב לספור שלי, ואחרי שתשמע אתן לך משהו". "בשמחה", השיב מנהל הישיבה, והלה התישב והתחיל לגולל את הספור, וכה היו דבריו:

"אני עוסק בתווך של עסקאות והשקעות. סכומים גדולים עוברים תחת ידי וברוך ה' אני מתפרנס היטב. יש לי השקעות ותוהים טובים המניבים לי שכר רב. לפני כמה שבועות התגלגלה לידי עסקה מיוחדת במינה, מציאה שלא היתה כדוגמתה, שאפשר להניב ממנה רווחים שיסדרו אותי לשנים רבות. אבל בשביל העסקה הזו היה צריך הון של מליון דולר במזמן, ואין בידי כסום כזה. כיון שלא רציתי להחמיץ עסקה טובה שכזו, דברתי עם חברים ושכנים ולויתי מפה ומשם, אבל לא הגעתי אפילו למחצית מהכסום.

לבסוף החלטתי לקחת הלוואה גדולה מהשוק האפר. ידעתי שהרביית שם גבוהות מאד, וגם שיש סכון להתעסק בזה, אבל במכלול הדברים, לאחר שחשבתי את הרווחים הצפויים מהעסקה, זה היה שווה את הסכום ולכן לקחתי את ההלוואה. אבל למרות שהרבה פעמים הסתובבתי עם סכומים גדולים, זה לא היה קרוב לסכום כזה. מליון דולר ביד זה מחייב ומלחיץ ולכן, כדי שלא אצא לרחובות של עיר עם מליון דולר באמתחתי, נקטתי משנה זהירות והכנסתי את כל הכסף לארזיות רקות של קמח וספר. הכנסתי את הארזיות לשקית מזדמנת של מכלת, כדי שמי שיראה אותי יחשוב שתזדמנתי מהמכלת, בחשבי שאף אחד לא ינסה לגנוב ספר וקמח.

קבעתי עם האדם לסגור את העסקה בתחנה מרכזית בשעה ארבע אחר הצהריים. יצאתי לדרך כשאני מחזיק את השקית בחזקה ביד, מסתכל לפנים ולאחור לראות שלא עוקבים אחרי. תוך זמן קצר הגעתי למגרש הסמוך לתחנה, שאותו הייתי צריך לחצות. נכנסתי למגרש הנטוש, ופתאום ראיתי לנגד עיני דבר שהחריד וזעזע אותי, מטרים ספורים ממני עמד כלב אימתני, ענק ומסכן. שומו שמים! מה עושים במצב הזה? להפגש עם כלב כזה נשכח הפסד בדי... שתי אפשרויות בלבד לנגד עיני, או לומר "שמע ישראל" ולשכב, או לפתח במנוסה.

ראיתי שהכלב מתבונן לעברי ומתקרב ומיד החלטתי לברוח, תפסתי את רגלי ופתחתי במנוסה. אבל הכלב היה הרבה יותר מהיר ממני, הוא פתח בריצה והגיע אלי, אבל לא עשה לי כלום, אלא פשוט נשך את השקית ולקח אותה! מליון דולר! כל החיים שלי בשקית בפי הכלב! עד שהספקתי להתאושש ולהסתובב, הכלב כבר נעלם - וברגע אחד התמוטטתי והרגשתי שכל חיי יורדים לטמיון ולשאול תחתית.

נסיתי להתחזק ולא הייתי מוכן להפסיד את כל חיי בגלל היאוש. החלטתי לחפש אחר הכלב והשקית. הלכתי מאתר לאתר, נכנסתי לכל בנין, בלי לומר לאף אחד שאני מחפש מליון דולר כי הבנתי שרבים יהיו מוכנים לעזור בחפז, אבל למעשה

פרשת השבוע אנו קוראים על נסיון העקדה, והתורה מעידה: "ויהי אחר הדברים האלה, והאלקים נסה את אברהם" (בראשית כב, א). לכאורה זה פלא גדול, למה דוק את אברהם? לעניות דעתי הנסיון היה לא פחות גם ליצחק אבינו, שהיה באותו זמן בן שלוששים ושבע שנים. האם אנחנו מבינים מה המשמעות לקחת אדם בוגר ולומר לו: "שכב על המזבח ונקטר אותך, ואחר כך נשחט אותך בסכין"? זה דבר שלא יעלה על הדעת. מי היה מסכים שישחטו אותו כן? למעשה, הנסיון של יצחק היה קשה הרבה יותר משל אברהם, למה אם כן התורה לא הזכירה גם את הנסיון של יצחק? לפחות היה לה לומר: "והאלקים נסה את אברהם ואת יצחק", למה רק אברהם אבינו?

התרוץ פשוט. לאברהם אבינו זה היה נסיון קשה, והסבה היא שרשו של אברהם אבינו, תרח אביו היה עובד עבודה זרה, וכל משפחתו של אברהם אבינו היו רשעים וכופרים, עובדי עבודה זרה שלא היה להם דין ולא דין, ואברהם אבינו היה היחיד ממשפחתו שהכיר את הקדוש ברוך הוא ועבד אותו. זה לא היה קל עבורו, ובעצם כאשר הקדוש ברוך הוא אומר לאברהם אבינו לעשות דבר כזה, בשבילו זה נסיון עצום. לבוא מבית קלוקל כמו של אברהם, ולהפך למאמין גדול ולעשות מה שהקדוש ברוך הוא צוה, למרות שזה דבר שפרוץ בנפשו - זו משמעות הנסיון של אברהם אבינו!

אבל יצחק אבינו, הוריו היו אברהם אבינו ושרה אמנו! האם אנו מבינים היכן גדל יצחק? בבית של קדשה וטהרה ומסירות נפש לה' יתברך. יצחק אבינו ראה את שם ה' לנגד עיניו בכל רגע, יודע שלאברהם אבינו חשוב כבוד ה' והדורות שיצאו אחריו, ולכן כאשר יצחק אבינו רואה בביתו מסירות נפש שפזז לכבוד ה', זה לא פלא שעשה כרצון אביו, שאמר לו לשכב ולהשחט על גבי המזבח.

בשבילו זה לא נסיון ולא קשה, זו מסירות הנפש שהוא למד מהבית, אם הקדוש ברוך הוא מבקש - ודאי שעושים!

עד כמה החנוך ומה שרואים בבית חשוב. אין ספק שילד שגדל בבית שבו מחנכים לערכים טובים, לדרך ארץ ולמדות טובות, זה מה שילווה אותו, ולא ליום ולא ליומים - אלא למשך שנים! זה מה שהנשמה משאירה אחריה כאשר היא נפרדת מהעולם. אמנם הנשמה עולה למעלה, אבל החנוך הטוב והדרך שהיא עמלה בעודה בעולם הזה, את זה היא משאירה לבנים ולדורות הבאים, זה נשאר וקיים ותמיד ימשיכו בדרך. חנוך טוב - משפיע לדורי דורות! אי אפשר לשכח הנהגה טובה, או מילה טובה שנאמרה בבית, את זה לא שוכחים - זה לכל החיים.

היה ספור אמתי, שממנו נלמד מה ההשפעה של חנוך טוב, ולא רק על המשפחה אלא על כל הסובבים. מספר על ישיבה שנקלעה לחובות גדולים. מנהל הישיבה ישב במשרדו וראשו מרכן על גבי השלחן, לא יודע מה לעשות וכיצד לצאת מהחובות. התורמים הקבועים כבר נתנו את שלהם לאותה שנה, ותורמים אחרים קשה מאד להשיג. באותם רגעים קשים, דפק מישהו על דלת המשרד. המנהל נגש לפתח את הדלת, ומול עיניו נצב

המשך
בעמוד 3 <<

הדלקת נרות	מוצ"ש	ר"ת	לע"י	לע"י	לע"י	לע"י	לע"י	לע"י
16:09	17:19	17:56	יצחק שם טוב בן שרה ז"ל	שאל חי בן מרים ז"ל	ישראל בן חביבה ז"ל	רחל בת שושנה ע"ה	דוד בן השאנה ז"ל	ע"פ לוח "אור החיים" לפי זמני ירושלים

ואקחה פת לחם

מאמין לדברי. 'הנה לך עוד 300 רובל, לך ותקנה בדים ותתפור את הבגדים!'. אמר לי. עשיתי כדבריו, והמשכתי לעבוד בשירות הפריץ עוד כמה שנים.

לאחרונה עלה בדעתי הרעיון לשאול את עצמי: מה לי פה ומי לי פה? הרי זקנתי וכל ימי אני נמצא בין גויים, בלי תפילה בציבור ובלי חברת בני עמי. די, עד כאן! חשבתי לעצמי. עזבתי את הפריץ ועברתי לגור בעיירה שבה יש יהודים רבים. מכאן ואילך הייתי קם כל בוקר לתפילה בציבור והייתי מרבה באמירת תהלים.

בשנה שעברה, בערב יום הכיפורים, הלכתי לבית הכנסת בשעה מוקדמת מיד לאחר הסעודה המפסקת, כאשר עדיין לא היה שם איש, לבשתי קיטל, התעטפתי בטלית ואמרתי תהלים, כאשר ראשי מכוסה בטלית. פתאום הרגשתי שמישהו

כאשר גם בסעודה השלישית סירב האורח לומר דבר תורה בתואנה שאין לו מה לומר, אמר חתנו של בעל הבית: 'הרי זה בזיון! זקן שכמותך אינו יודע אפילו פסוק אחד מן התורה או פסוק מן התהלים!?!'... השיב לו הזקן: 'אברך שבסופו של דבר יהיה רב בעיירה קטנה ויקבל בשכרו חמישה פטאקס (סכום קטן), מעז לבזות אותי כל כך?!'... למחרת, כאשר בא האורח להיפרד מעל בעל-הבית, הודה לו הלה מקרב לב ויאמר לו: 'החייטני בעצם בוא! לאחר שצמתי כל השבוע, הייתי אמור להתענות גם בשבת, אלמלא באת. ואני מודה לך מקרב הלב, אך תמה אני על דברך שאמרת לחתני כי הוא יהיה רב בעיירה קטנה. הרי חתני הוא שותף בעסקי ויש לו כמה אלפי רובלים מושקעים בעסק, ומנין לך שהוא יהיה רב?'

דוחף אותי. חשבתי שעמדתי במקום ששייך למישהו וזאתי הצידה, אולם גם שם המשיכו לדחוף אותי, ושוב זזתי, עד שבסוף נדחקת לפינה, שמשם אין לאן לזוז. בסוף פקחתי את עיני, הסתכלתי סביבי והנה בעל בית המרוחז אשר הצלתי בשעתו, עומד לפני בתכריכים ואומר: 'הנה הבטחתי לך להיטיב עמך בעולם הזה או לבוא מן העולם האמת ולגמול לך על מעשיך. באתי במיוחד מהעולם הבא, כדי לשלם את חובי. הטובה שאעשה לך היא שאספר לך איך נראה יום הכיפורים בעולמות העליונים!...'.

והנה הוא מתחיל לספר ועיני זולגות דמעות ופתאום אני שומע קול הקורא לי: 'ר' יהודי! למה אתה מעכב אותי?! הנה כל המתפללים כבר הלכו הביתה, הנרות כבר כבו ואני צריך לסגור את בית הכנסת!...', ושוב אני שומע לחישה ובעל המרוחז אומר לי: לך ללובלין, אל ה"חווה" והוא יאמר לך מה לעשות. אני פוקח את עיני והנה שמש בית הכנסת עומד לפני ומתחנן שאסיים את תפילתי ואתן לו לסגור את בית הכנסת!...

למחרת יום הכיפורים נסעתי ללובלין, ולאחר שסיפרתי ל"חווה" את קורותי, אמר לי: 'מעתה תתפלל איתי בסידור שלי במשך שנה שלמה'. לאחר תום השנה, אמר לי: 'לך הביתה ואני אתן לך מתנה: מעתה, כאשר תראה בן-אדם, תדע מה יעלה בגורלו'. אנשים שמצאו אותי בדרך, בבואי חזרה מלובלין, הזמינו אותי אליך הביתה. באתי וראיתי את חתנך ואמרתי לו מה שראיתי - שהוא עתיד לכהן כרב בעיירה קטנה ויקבל סכום קטן בשכרו.

החייט האורח סיים את סיפורו המאלף ונפרד מבני הבית. והנה, לאחר ירד העשיר, בעל-הבית, מנכסיו וגם אלפי הרובלים שהיו הנדוניה של בתו ירדו לטמיון. בסופו של דבר התגלגלו העניינים כך שלחתנו של העשיר לא נותרה כל ברירה אלא לקבל על עצמו רבנות, כפי שאמר לו החייט האורח... ראו עד כמה רב שכרו של אדם המרחם על הבריות ועושה עימם צדקה וחסד, ומאידך מה נורא עונשו של אדם המבזה את בניו של הקב"ה. כולנו בני אברהם שמידתו היתה מידת החסד, וצריכים אנו לשאוף למעשי האבות לדבוק במידותיהם.

ב אחת מערי רוסיה חי פעם איש עסקים עשיר, שנהג שלא להסב לסעודה מבלי שיהיה אורח המסב על שולחנו, ואם קרה שלא הזדמן אורח, היה צם יום ויומיים ואפילו יותר. פעם נמשך מצב זה במשך שבוע שלם, אך האיש לא נענה להפצרות אנשי ביתו ולא אכל מאומה, זולת מעט מזונות בערב. כאשר נמשך המצב שבוע שלם, שלחו בני ביתו שליח לפרשת דרכים בתחינה שיתאמץ למצוא אורח שיבוא לשבת, ואכן מצא השליח יהודי זקן שהלך כשתרמיל על כתפו. הוא הפציר בו, והזקן הסכים לבוא ולהתארח בבית היהודי העשיר.

בעל הבית העשיר נוהג היה לומר דברי תורה בעת הסעודה, ושאר בני הבית, בניו, חתניו והאורחים היו נוהגים כמוהו, כל אחד בתורו. ויהי בליל שבת והאורח הזקן הסב ליד השולחן, נהג בעל הבית כמנהגו וכולם אמרו דברי תורה, וכאשר הגיע תור האורח, הוא התנצל ואמר שאין לו מה להגיד. חתנו של בעל הבית התערב ואמר: הכיצד זה שאין בידו של יהודי דבר-תורה?! אולם בעל הבית הרגיע אותו ואמר: האורח שלנו עייף מן הדרך מחר בצהרים וודאי יאמר.

למחרת בעת הסעודה, שוב נתבקש האורח לומר דבר תורה, אך שוב סירב האורח. שוב העיר חתנו של בעל הבית מה שהעיר ושוב אמר בעל הבית שלא ללחוץ על

האורח, הוא וודאי יגיד בסעודה השלישית. כאשר גם בסעודה השלישית סירב האורח לומר דבר תורה בתואנה שאין לו מה לומר, אמר חתנו של בעל הבית: 'הרי זה בזיון! זקן שכמותך אינו יודע אפילו פסוק אחד מן התורה או פסוק מן התהלים!?!'... השיב לו הזקן: 'אברך שבסופו של דבר יהיה רב בעיירה קטנה ויקבל בשכרו חמישה פטאקס (סכום קטן), מעז לבזות אותי כל כך?!'... למחרת, כאשר בא האורח להיפרד מעל בעל-הבית, הודה לו הלה מקרב לב ויאמר לו: 'החייטני בעצם בוא! לאחר שצמתי כל השבוע, הייתי אמור להתענות גם בשבת, אלמלא באת. ואני מודה לך מקרב הלב, אך תמה אני על דברך שאמרת לחתני כי הוא יהיה רב בעיירה קטנה. הרי חתני הוא שותף בעסקי ויש לו כמה אלפי רובלים מושקעים בעסק, ומנין לך שהוא יהיה רב?'

השיב לו האורח: אם אספר לך את קורות חיי, תבין על מה מתבססים דבריי. חייט אני במקצועי, ובמשך שנים רבות הייתי עובד אצל פריץ אחד, עשיר גדול, והייתי תופר את בגדיו ואת בגדי בני ביתו. פעם אחת עמד הפריץ שלי לערוך סעודה גדולה לציון יובל שנים לנשואיו, וביקש שאתפור לכבוד המאורע בגדים מיוחדים עבור כל בני משפחתו. הוא נתן לי 300 רובל וביקשני לנסוע העירה כדי לקנות בדים לתפירת הבגדים.

בדרכי, שמעתי לפתע קול בכי נורא. חיפשתי מה מקור הבכי, והנה ראיתי שוטרים המקיפים משפחה יהודית ועוצרים אותה. שאלתי את השוטרים מה יש להם נגד היהודי הזה, והם השיבו כי הוא חייב דמי שכירות עבור בית המרוחז שהוא חוכר מהפריץ המקומי, וכבר לא שילם את חובו שנים, משום כך ניתנה פקודה להכניס אותו ואת בני ביתו אל בית הסוהר. נכמרו רַחֲמֵי על היהודי המסכן ומשפחתו, ושאלתי את השוטרים כמה כסף הוא חייב, והאם במקרה שמישהו ישלם את החוב - אכן ישחררו אותו לנפשו? הם הפנו אותי אל מנהל עסקיו של הפריץ, והוא התחייב לשחררם לחופשי באם ישולם סכום הכסף.

כאשר שמעתי זאת, הוצאתי מכיסי 300 רובל - סכום הכסף שנתן לי הפריץ כדי שאקנה בדים - ושלילתי בהם את חובו של היהודי. היהודי יצא לחופשי, נפל על צווארי והודה לי: הצלת את נפשי ונפש בני ביתי! אם יהיה בכוחי לגמול לך בעולם הזה - אעשה זאת בעזרת השם. ואם לא יעלה ביד, אני מבטיח לך שאבוא מן העולם בא כדי לשלם את גמולך על החסד שעשית עמדי... היהודי הלך לדרכו, ואני נותרתי עומד על מקומי, תוהה מה אומר לפריץ בדבר 300 הרובלים שנתן לי טרם צאתי...

לבסוף החלטתי כי אחזור אל הפריץ ואספר לו כי בדרך עברתי ביער עבות, התנפלו עלי שודדים ולקחו את כל הכסף שבידי. אם יאמין לי הפריץ, חשבתי, הרי טוב ואם לא יאמין, יהיה מה שיהיה, מילא אין לי ברירה אחרת. חזרתי אפוא אל הפריץ וסיפרתי לו מה שהחלטתי. הוא אמר לי כי הוא יודע שאיני שקרן וממילא הוא

לע"נ
רבי אשר עמר
בן מרים ז"ל

לע"נ
אברהם אבהורן
בן ג'נינה ז"ל

לע"נ
רפאל פואה
בן רוזה ז"ל

לע"נ
בנימין בן טאוס
ז"ל

לע"נ
אסתר בת חנה
ז"ל

לע"נ
הרבנית חסיה
ליליאן בת
סוליקה ע"ה

לע"נ
עמנואל בן יקוט
ז"ל

הכסף לא יגיע אלי. המשכתי בחפזי להפגישם קודמתיים, מנסה למצוא קצה חוט, וכבר כמה שעות שעשיתי כל שיכלתי, אבל לא דברים ולא יער. חזרתי לביתי ונכנסתי לאיש ודכאון. איך מתמודדים עם השוק האפור? מדבר פה בסכנת חיים! עם כלם אפשר להתעסק, רק לא עם השוק האפור. אחרי שלושה ימים של דאגה הרגשתי כאבים בחזה. הרופא הבחיל אותי לבית חולים, ובבדיקות מצאו שיש חשש למשהו בלבי ושהמצב שלי ממשי גבולי. אמר לי הרופא: "אתה חייב להיות רגוע ולשנות סדרי חיים, אינך יכול להמשיך עם הדאגות בלבד!" אבל אני תהיתי לעצמי כיצד אוכל להיות רגוע במצב זה. חזרתי הביתה מבית החולים כשהראש שלי עדין טרוד רק בכסף שאבד.

עשרה ימים מאז המקרה, כשהמצב שלי בשאול תחתית, הטלפון מצלצל. זה זמן רב שלא דברתי עם אף אחד, ולא היה לי מצב רוח לשחות, אבל משום מה החלטתי לענות לשיחה הזו. מעבר לקו נשמע קול האומר: "שלום! האם הגעתי לראובן?" "כן", עניתי. "רציתי לשאול שאלה", אמר האלמוני מעבר לקו, "האם אבד לך משהו?" "בודאי!" עניתי. "אמור לי מה אבד לך". השבתי: "אבד לי הרבה כסף!" "שאל האלמוני: "האם אתה יכול לתת לי סימן?" "כן", השבתי, "זה היה באריות של סכר וקמח!" "יופי! מצאתי את בעל הכסף. בוא להפגש אתי, כל הכסף נמצא אצלי!"

לרגע סרבתי להאמין שהכל אמת, אבל התעשתי ושאליתי: "היכן אתה נמצא?" האלמוני השיב לי את המקום המדויק ואני לקחתי מונית והגעתי אליו תוך פחות מרבע שעה. ישירות לגן עירוני שם קבענו. לנגד עיני היה בחור בשיבה כבן עשרים, יושב על הספסל רגוע ונוח. "האם אתה דברתי?" שאל בחור. "כן", השבתי. "בוא שוב לצד", אמר הבחור והמשיך: "לפני כמה דקות מצאתי שקית. פתחתי אותה וראיתי קבלה ממכלת, ומשום מה השם שלקו ומספר טלפון היה רשום עליה. רק בזכות הקבלה השגתי אותה. אינני יודע כמה כסף יש בפנים, אבל דבר אחד אני יכול להבטיח, דולר אחד לא חסר פה!" לא האמנתי למשמע אזני. פתחתי את הארזיה וכל הכסף היה מונח בפנים. חיי נצלו ברגע אחד!

נרגעתי מעט ואמרתי לבחור: "למעשה כבר התאשתי מהכסף והייתי בטוח שהוא לא

אחרית הימים

המלחמה האחרונה (י"ג) – ננתקה את מוסרותימו

נפתח בדברי המדרש (ויק"ר, כ"ו, י"א) ובפירוש העץ יוסף שאיתם סיימנו במאמר הקודם: "אמר ר' לוי, אף גוג ומגוג לעתיד לבא עתיד לומר כן: "שוטים היו הראשונים שהיו מתעסקים בעצות על ישראל ולא היו יודעים שיש להם פטרון בשמים? אני איני עושה כן אלא בתחילה אני מדווג לפטרון שלהם ואחר כך להם, הדא הוא דכתיב (תהלים ב, ב): "יתיצבו מלכי ארץ". אמר לו הקב"ה: "רשע, לי באתה להזדווג? חייך שאני עושה עמך מלחמה!" הה" (ישעיה מ"א, י"ג). "ה' כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה", וכתיב (זכריה יד, א): "ויצא ה' ונלחם בגוים ההם", ומה כתיב שם? (שם, ט) "והיה ה' למלך על כל הארץ". עכ"ל המדרש.

העץ יוסף מבאר וז"ל: "אין כוונת המאמר כפשוטו שבודאי לא שוטים המה לחשוב ללחום בהקב"ה. אך הכוונה שגוג ומגוג ירצה להפסיק הדיבוק אשר לו יתברך עם ישראל על ידי שיבטלם מן המצות. ובזה הם נלחמים בה' למרות במצותיו שלא תהיה אהבה ודיבוק ישראל עם הקב"ה והקב"ה בהם, וזהו שאמר שם (תהלים ב, ב): "ננתקה את מוסרותימו" דהיינו תפילין כו' כדאי בשוח"ט. ולזה יצא ה' ונלחם בעצמו עמו, מאחר שעיקר המלחמה עמו".

המדרש מביא את פרק ב' בתהילים, עליו אמרו חז"ל (ברכות ז, א) שמדבר על מלחמת גוג ומגוג, ובו כתוב: "למה רגשו גוים ולאמים יגו ריק, יתצבו מלכי ארץ ויזונים נוסדו יחד על ה' ועל משיחו, ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבתימו". ואמרו חז"ל במדרש (שחר טוב, פ"ב) "ננתקה את מוסרותימו": אלו תפילין של יד. ונשליכה ממנו עבתימו" אלו תפילין של ראש".

יש ללמוד מכאן שתי נקודות מעניינות:

א. הסיבה האמיתית מדוע גוג יעלה למלחמה היא מלחמה רוחנית נגד הבורא, שמטרתה לבטל את המצוות מעם ישראל. כלומר, מדובר בגוי פיקח שמבין שסוד הקיום של עם ישראל הוא התורה והמצוות,

נבוא לארץ
ישראל עם 2.4
מיליארד חיילים
ולהשמיד דוכני
תפילין ולהוציא
סופרי סת"ם
להורג. נשמע
לכם הגיוני?

ימצא. אני לא יכול להשיב אותך בידים רקות. החזרת לי את כל הכסף, בעוד ששילת לקחת הכל לעצמך, ולכן רוצה שנתחלק חצי חצי! חצי מליון בשבילך!" השיב לי הבחור, "האם אתה נורמלי? זכיתי לעשות מצוה גדולה של השבת אברה, ובפרט במצב שעליו אתה מעיד, אני לא מוכן למכור את המצוה שלי!" התעקשתי ואמרתי: "בכל זאת, אני חייב לתת לך משהו!" אבל הבחור לא היה מוכן לקבל שום תמורה.

"יש לי רעיון", אמרתי לבחור, "אני עתיד להשקיע את הכסף הזה בעסקה נדירה, שאמורה להניב הרבה רווחים, ורצוני שנתחלק יחד ברווחים". אבל הבחור בשלו: "חבל על הזמן, אני לא מוכן, זכיתי לקיים מצוה חשובה, שתשובה לי יותר מכל דבר אחר ויותר מכל עסקה, קח את הכסף ולך לשלום, הכל בסדר גמור". המשכתי להתעקש. "אני מרגיש כלפיך הכרת הטוב, הצלת את חיי, איך אוכל לעזר לך אפילו במשהו? אתה הרי בחור צעיר ועתיד להתחתן, אולי אוכל לעזר לך ברכישת דירה?" השיב לי הבחור: "לעצמי אני לא רוצה, אבל דבר אחד אני יכול להציע לך. בבנין מולנו נמצאת הישיבה שבה אני לומד, ואני יודע שהישיבה שלי נמצאת עכשיו בקשיים כלכליים עצומים. אני לא מחיב אותה, אבל אם אתה מעונין, לך לישיבה ועזר להם". לחצנו ידיים ונפרדנו לשלום.

כעת אמר אותו אדם למנהל הישיבה: "הגעתי מהבחור ישירות אליך. יש כאן מעטפה של רבע מליון דולר, קח אותם לישיבה, וזו רק ההתחלה!" אחרי יומים בלבד הוא חזר, כבר ללא קוקו ועגילים, נכנס לחדרו של המנהל ואמר: "אני רוצה להכנס ללמד בישיבה". כך לאט לאט ברוך ה' חזר ליהדות. עם הזמן שאלו אותו: "אבל כיצד הכסף קשור ליהדות?" וכך הוא השיב: "בטוחני שאם הילדים שלי היו מוצאים את הכסף שלי, הוא לא היה חוזר אלי. דולר אחד לא הייתי רואה. אבל הבחור החזיר לי את הכסף - וזה רק משום שהוא קבל חנוך טוב. אני רוצה לזכות ולהיות במקום שמחנכים בו בדרך נפלאה שכן, של כבוד ולב טוב!" זה המסר מעקידת יצחק, ויהי רצון שגלמד מדרכי האבות, ונמשיך את המסורת והדרך לדורות הבאים, וכך הקדוש ברוך הוא יגור עלינו גזרות טובות, יבטל מעלינו כל מיני גזרות קשות ונרעות ונזכה לביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן ואמן! בברכת שבת שלום, הרב אברהם עטיה

שמהווים קשר רוחני בלתי ניתן לניתוק בינינו לבין הבורא.

ב. הוא מבין שנשק קונבנציונלי (בינתיים) לא יועיל נגד העם היהודי שקיומו בן אלפי השנים הוכיח את עצמו כעל טבעי ובוחר ללכת בשיטת יון, דודו מבני יפת, שצאצאיו הביאו את עם ישראל לאיבוד הקשר עם אביו שבשמים יותר מכל אומה אחרת, ומכריו מלחמה נגד התורה והמצוות.

נו, ואיך זה יקרה? "ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבתימו", פירוש, לבוא לארץ ישראל עם 2.4 מיליארד חיילים ולהשמיד דוכני תפילין ולהוציא סופרי סת"ם להורג. נשמע לכם הגיוני? המון שאלות יש פה! למה כ"כ הרבה חיילים בשביל תפילין? למה דווקא תפילין? ומה עם בנות ישראל שלא מניחות תפילין, מה יהא עליהן? (היה אולי נפק"מ לנשות הכותל, אם הן היו מבנות ישראל) ובכלל, על איזה דור מדובר שהתפילין יהווה איום גדול כ"כ על גוגי וחבריו? על דורנו? בו אחוזים מעטים בלבד מכל עם ישראל מניחים תפילין והשאר מניחים אותו בארון? צריך דחוף לעשות סדר בדברים!

נתבונן, שדוד המלך מדבר על התקהלות הגוים על ה' ועל משיחו, ואכן אפשר שבוה הרגיש הרמב"ם (הל' מלכים, פ"ב ה"ב) וכתב: "ראה מפשוטן של דברי הנביאים שבתחילת ימות המשיח תהיה מלחמת גוג ומגוג, ושקודם מלחמת גוג ומגוג יעמוד נביא לישראל ולהכין לבם, שנאמר הנה אנכי שולח לכם את אליה וגו'... לשום שלום בעולם (בין ישראל לאביהם שבשמים. דאם שלום בעולם כפשוטו, הא כתיב לקמיה "פן אבוא והכיתי את הארץ חרם"), שנאמר והשיב לב אבות על בנים. ויש מן החכמים שאומרים שקודם ביאת המשיח יבא אליהו".

לפי דבריו נבין, שטרם בו גוג על אדמת ישראל העולם היהודי מתוכנן לעבור שינוי רוחני לטובה, ועל כך נרחיב א"ה במאמר הבא.

ישמח לב מבקשי ה'

HIGH M 058.3249088

יום א טבא לרבנן

הופיע הספר
שרבים חיכו לו

פניני בית לוי - חלק ב'
על המועדים ופרשיות השבוע

ניתן
להשיג גם את
חלק א' -
התקשרו
אלינו

ועכשיו! זמין ברשת
החנויות המובחרות - יפה נוף!

וורטים נדירים • מהלכים מאלפים • סיפורים מחזקים
הספר שכבש בשיחותיו רבנים ודרשנים רבים!

משיחותיו של

הרה"ג **אברהם עטייה** שליט"א
רב קהילת בית לוי בבית וגן

הספר ערוך בשפה השווה לכל נפש,
אברכים ובעלי בתים, מגידי שיעורים ועוד

יפה נוף
ספרים

ניתן להשיג אצל המחבר: 0585664447 | 0586664447 | 029664455
אצל אורי: 0505340701 | במייל ravattia@gmail.com | בבית הכנסת בית לוי רח' יוסף חכמי 48

ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות של "יפה נוף" ברחבי הארץ

YEFE.CO.IL // 1-599-581-581 // משלוחים בכל רחבי הארץ

לתרומה לעלון לדיכוי הרבים, וכן להקדשות לרפואה להצלחה ולע"נ: 02-9664455
לקבלת העלון למייל ולכל נושאי העלון, יש לשלוח מייל לכתובת: ALON.BEITLEVY@GMAIL.COM